

Οι θέσεις της Εκκλησίας για την ομοφυλοφιλία

του Βασιλείου Μακρυπούλια

Ο χριστιανισμός λοιπόν ως εξόχως

πνευματικό γεγονός απορρίπτει τον ψυχισμόν και τα πάθη

Στο κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον κεφ.22 ο Ιησούς συνδιαλέγεται με τους Σαδουκαίους, οι οποίοι αρνούνται την ανάστασιν των νεκρών. Η κατάληξη των λόγων του Ιησού είναι γνωστή: «Οι άνθρωποι στη Βασιλεία των ουρανών ούτε νυμφεύουν ούτε νυμφεύονται». Ο χριστιανισμός σηματοδοτεί την έλλογη ικανότητα του ανθρώπου να χαράξει τη δυναμική οδό προς ένα κόσμο πνεύματος και σκέψης όπου το Είναι θα ταυτίζεται με τη βούληση. Κάθε πάθος-άρα και η ομοφυλοφιλία-απορρίπτεται επειδή εγκλωβίζει τον άνθρωπο στη γή και δεν του επιτρέπει να φαντασθεί την ασώματη και πνευματικώς αιώνια ανώτερα κατάσταση της βασιλείας του θεού. Ως γνωστόν ο Ιησούς ευλόγησε το γάμο ως μυστηριακή ένωση του αιωνίου θήλεος και άρρενος οι οποίοι μέσα από την ένωσή τους επαναφέρουν την αιωνία ενότητα πριν αυτή διασπασθεί σε άρρεν και θήλυ. Ο χριστιανισμός λοιπόν ως εξόχως πνευματικό γεγονός απορρίπτει τον ψυχισμόν και τα πάθη ,ειδικά η ανατολική ορθόδοξη θεολογία του προσώπου ωριμάζει συνειδητά τον άνθρωπο ώστε να επιλέγει την άνω οδό του λόγου πέρα από πρόσκαιρα πάθη που ικανοποιούν την κατωτέρα γήινη και ευτελή ,ουσιαστικά ανύπαρκτη από την άποψη της αιωνιότητος ψυχή.

Πολλές φορές προβάλλεται το επιχείρημα της ασαφούς ανθρωπίνης φύσης. Γνωρίζουμε ότι η διαρκής θεολογία και φιλοσοφία προσπαθεί να δώσει όλα εκείνα τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα στον άνθρωπο που θα ονομαστούν χαρακτήρας του προσώπου. Όλα αυτά ως ιδιότητες που μεταβιβάζονται από γενεά σε γενεά σταδιακά λέγονται ανθρωπίνη φύση και σκοπό έχουν να προσδιορίσουν ως πυξίδα τον άνθρωπο στο οντολογικό του ταξίδι. Η χριστιανική θρησκεία δέχεται ως ανθρωπίνη φύση ό,τι ως ιδιότητα προάγει πνευματικά τον άνθρωπο, τον αποκολλά από

τη γή και τον ωθεί προς την άνω πορεία προς τον κόσμο του Είναι. Γι αυτό εξάλλου προτείνεται το μυστήριο του γάμου ως «μέγα» και απορρίπτονται όλες οι άλλες ανθρώπινες μίξεις ως περιττά πάθη που απλά σκλαβώνουν τον άνθρωπο στην πρόσκαιρη γή. Άρα πρέπει να κατανικηθούν από την ανωτέρα ανθρώπινη φύση όπως αυτή χαράσσεται από τα παρακάτω λόγια του Ιησού:

(Ματθαίος,28,18-20) *«Εδόθη μοι πάσα εξουσία εν ουρανών και επί γή. Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά έθνη βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος ,διδάσκοντες αυτούς τηρείν όσα ενετειλάμην υμίν»*. Το χωρίο έχει ιδιαίτερη οντολογική σημασία. Ο Ιησούς εξουσιοδοτεί τους επιγόνους του να διαδώσουν και να καταστήσουν ακόμη πιο κατανοητό το κήρυγμά του. Επίσης υποστηρίζει ότι έχει την ικανότητα και την ουράνιο εξουσία να δημιουργήσει την ανθρώπινη φύση η οποία θα συμπέσει με το θείο νόμο του. Άρα η χριστιανική φύση απορρίπτει τα πάθη –όπως την ομοφυλοφιλία(ο γάμος άρρενος και θήλεος ευλογείται)-διότι ο απαθής νούς είναι αυτός που οδηγεί πνευματικά τον άνθρωπο στον ουρανό.

Γιατί όμως στην καινή διαθήκη δεν υπάρχει ξεκάθαρη απόρριψη της ομοφυλοφιλίας αλλά έμμεση και σε αρκετά σημεία; Γιατί στην Καινή διαθήκη ο Ιησούς ασχολείται με το γάμο ως ένωση του άρρενος και του θήλεος; Δεν θα μπορούσε να καταδικάσει ασφαλώς και την ομοφυλοφιλία;(αν και το κάνει).Η απάντηση είναι απλή. Η καινή διαθήκη μέσα από τα λόγια του Ιησού είναι ολοκλήρωση της παλαιάς διαθήκης, η οποία σύμφωνα με τον Παύλο ήταν παιδαγωγός εις Χριστόν. Η ομοφυλοφιλία έχει καταδικασθεί τελεσίδικα στο Λευϊτικόν της παλαιάς διαθήκης και ο Ιησούς δεν ασχολείται άμεσα μαζί της. Όπως δεν ασχολείται με τη δημιουργία του κόσμου –άρρεν και θήλυ δημιούργησε ο θεός-διότι τα θεωρεί θέσφατα της παλαιάς διαθήκης. Άρα ο Ιησούς καταδικάζει τελεσίδικα την ομοφυλοφιλία και εις την καινή διαθήκη σύμφωνα με το: *«Ο θεός λέει δεν θα ξαπλώσει άνδρας με άνδρα σε κρεβάτι γυναικός»* (Λευϊτικόν ,18:22). Γιατί όμως ασχολείται ο Ιησούς με το γάμο.

Η απάντηση είναι απλή. Εκεί υπάρχει θέμα, ο Χριστός θέλει να τελειώνει μία και καλή με το θέμα της πολυγαμίας που καλύπτεται από τη θεία ανοχή στην παλαιά διαθήκη(οι άνθρωποι της ερήμου σύμφωνα με τα κοινωνικά έθιμα της εποχής πολλές φορές είχαν πρακτικές πολυγαμίας(Αβραάμ και άλλοι).Ο Ιησούς στην προσπάθειά του να αναγάγει το καθαρό πνεύμα ως τον μόνο οδηγό των ανθρώπων προς τη βασιλεία των ουρανών χτυπάει και αυτό το πάθος με την παρουσία του στο γάμο της Κανά, και επίσης με την περίφημη φράση του υπέρ της μονογαμίας(ανάμεσα σε άρρεν και θήλυ)στο κατά Ματθαίον Ευαγγέλιον: *«Ξεχάσατε ότι ο θεός από την αρχή εδημιούργησε άνδρα και γυναίκα και είπεν: εξαιτίας της ένωσης του άρρενος και του θήλεος θα εγκαταλείψει ο άνθρωπος τον πατέρα και την μητέρα αυτού ,θα προσκολληθεί στη γυναίκα του και θα γίνουν οι δύο μία σάρκα, μάλιστα αυτούς τους οποίους ο θεός ένωσε άνθρωπος δεν θα πρέπει να χωρίσει»* (19,4-6).Μέσα από το χωρίο αυτό αλλά και άλλα ο Ιησούς τελειώνει με τον εξουσιαστικό του λόγο με το θέμα της μονογαμίας. Ο Θεός εποίησε άρρεν και θήλυ, η ποιοτική πλευρά της δημιουργίας είναι το γεγονός ότι αυτά θα πρέπει να επανενωθούν προκειμένου να γίνουν ένα όπως ήταν στον τέλειο θεικό νού. Η ένωση των δύο που αποκαθιστά την τέλεια ενότητα δεν είναι θέμα ποσότητας αλλά ποιότητας. Μάλιστα ο Ιησούς διά του Παύλου, υποχρέωσε σε γάμο και τους επισκόπους (άσχετα εάν σήμερα συμβαίνουν άλλα) *«ει τις ανέγκλητος, μίας γυναικός άνδραν είναι»*(Τίτον,1-6).Σε κάθε περίπτωση η αναφορά του Ιησού στα δύο και μόνο δημιουργηθέντα φύλα, και η μετέπειτα ευλογία του γάμου εις Κανά, καταδικάζει απόλυτα την ομοφυλοφιλία ως πάθος πτώσης και διαστροφής ,απομάκρυνσης από την ανάμνηση και την οδό του Κυρίου προς τη Βασιλεία του επομένου τελείου κόσμου. Καλούνται οι άνθρωποι της εκκλησίας αντί να προσφέρουν και μόνο σωματική τροφή να ομιλούν εις τον Ελληνικό λαό και να του δίδουν την απολεσθείσα φώτιση και σοφία. Ας μην ξεχνούν το βάπτισμα του αίματος που είναι πλέον σημαντικό του βαπτίσματος του ύδατος.

Ο Ιησούς απευθύνεται κυρίως σε ιουδαϊκό κοινό το οποίο έχει ξεκαθαρισμένη θέση για την ομοφυλοφιλία(είναι αμαρτία έναντι του θεού όπως είδαμε).Η καινή διαθήκη ξεκάθαρα ασχολείται με την ομοφυλοφιλία στις επιστολές του Παύλου και του Πέτρου –καταδικάζεται ως μεγίστη

αμαρτία-διότι οι επιστολές απευθύνονται και σε χριστιανούς που προέρχονται από τον ειδωλολατρικό κόσμο όπου δυστυχώς υπήρχαν ομοφυλοφιλικές πρακτικές.

Ο Απόστολος Παύλος είναι απόλυτα συγκεκριμένος όταν απευθύνεται στο θέμα της ομοφυλοφιλίας: *«ούτε πόρνοι, ούτε ειδωλολάτρεις, ούτε μοιχοί, ούτε μαλακοί, ούτε αρσενοκοίται, ούτε πλεονέκται, ούτε κλέπται, ούτε μέθυσοι, ούτε λοιδοροί, ούτε άρπαγες βασιλειαν Θεού ού κληρονομήσουσιν»* (προς Κορινθίους,6:9-10). Σε μία πρώτη εκτίμηση παρατηρούμε ότι η αρσενοκοιτία (ομοφυλοφιλία) εξομοιώνεται με λοιπά πάθη(πνευματικά και ψυχικά και σωματικά)τα οποία απομονώνουν εγωϊστικά τον άνθρωπο, διαστρέφουν τον ανώτερο οντολογικό προορισμό του και τον καθιστούν εραστή της πρόσκαιρης απόλαυσης του σώματος και της ύλης παρά του αιωνίου κόσμου του πνεύματος και του φωτός. Ο Παύλος απορρίπτει την ομοφυλοφιλία διότι προσκολλά τον άνθρωπο στην ύλη και δεν τον αφήνει ελεύθερο να προχωρήσει με ανοικτό μυαλό χωρίς υλικά εμπόδια προς τον νοερό κόσμο του αγαθού(εκεί όπου ο νους έχει κυριευθεί από τις ελεύθερες οντολογικές σκέψεις του αγαθού).

Ας ασχοληθούμε με την ετυμολογία των λέξεων «μαλακός και αρσενοκοίτης». Η λέξη αρσενοκοίτης παράγεται από το άρρεν + κοίτη Η λέξη κοίτη παράγεται από το ρήμα κείμαι άρα όλη η λέξη σημαίνει αυτόν που συνευρίσκεται με άνδρες. Αν –και σύμφωνα με τις νέες τάσεις της γλωσσολογίας– ανοίξουμε νοηματικά τη λέξη θα καταλάβουμε ότι ο Παύλος καταδικάζει κάθε κακή εφαρμογή της αρσενικής φύσης (από τη χρήση βίας έως την διαστροφική χρήση της ανδρικής φύσης σε περιπτώσεις όπως η ομοφυλοφιλία). Η λέξη βέβαια ετυμολογικά προετοιμάζεται στον Πλάτωνα ο οποίος αναφέρει (Νόμοι,636): *«θα πρέπει να γίνει κατανοητό ότι η ηδονή του αρσενικού προς το θηλυκό θα πρέπει να αποδίδεται σύμφωνα με τη φύση, η σχέση αρσενικού προς αρσενικό και θηλυκού προς θηλυκό είναι παρά φύσιν»*. Η σημαντική διατύπωση σε αυτό το χωρίο είναι η φράση «παρά φύσιν». Διότι σταθερά οι φιλόσοφοι και οι θεολόγοι προσφέρουν στο ανθρώπινο είδος τη φύση ως σύνολο όλων εκείνων των αξιακών ιδιοτήτων οι οποίες όσον αφορά τους ανθρώπους τους ανεβάζουν επίπεδο, τους βοηθούν να νικούν τα άλογα πάθη και να προσεγγίζουν με όπλο το νού ένα ανώτερο επίπεδο ζωής προς τον κόσμο του πνεύματος και του αγαθού Άρα η φύση είναι η επαφή αρσενικού και θηλυκού. Είναι ο φυσικός νόμος που σέβεται και ο Παύλος. Ήδη στην καινή διαθήκη όπως είδαμε επιτρέπεται η επαφή αρσενικού και θηλυκού με σκοπό την ανανέωση του είδους(γι αυτό εξάλλου ο θεός δύο φύλα εδημιούργησε). Στον Πλατωνικό Φίληβο (ο οποίος ως ελληνική παιδεία διαμοιράσθηκε στην ελληνιστική εποχή και έφθασε ως γνώση σε ανθρώπους όπως ο Παύλος)αναφέρεται ότι η ηδονή δεν είναι αγαθό άρα είναι ανθρώπινη δραστηριότητα με συγκεκριμένο τρόπο και σκοπό. Η στείρα ηδονή της ομοφυλοφιλίας αντιστρατεύεται το αγαθό άρα και το κυνήγι του αγαθού άρα είναι απορριπτέα.

Η λέξη μαλακός (=αυτός που υποχωρεί σε όλα εύκολα, ο τελείως αδύναμος (πρβλ. *«εθεράπευσε πάσαν νόσον και πάσαν μαλακίαν»*)) αντιστρατεύεται τη δύναμη που χρειάζεται ο άνθρωπος προκειμένου να προχωρήσει προς τη νίκη των κατωτέρων παθών και την υιοθέτηση ενός δυναμικού πνευματικού τρόπου ζωής που θα τον οδηγήσει προς τον τέλειο πνευματικό κόσμο. Ο μύθος του Ηρακλή με το λιοντάρι ακριβώς συμβολίζει τη δύναμη που χρειάζεται ο άνθρωπος προκειμένου να νικά τον κόσμο των κάτω για χάριν του κόσμου των αρετών. Η υποταγή σε πάθη απλής ηδονής που δεν έχουν κανένα σκοπό είναι αποτέλεσμα μιάς μαλακής φύσης η οποία απλά ξεοδεύει τον πολύτιμο ανθρώπινο χρόνο χωρίς να επιφέρει κανένα αξιακό ή άλλο αποτέλεσμα στον άνθρωπο και στην κοινωνία και γι αυτό είναι απορριπτέα από τον Παύλο.

Ο Κύριλλος Αλεξανδρείας προβαίνει σε μία πλατωνική ταξινόμηση των πραγμάτων. Επειδή τα πάθη όπως η ομοφυλοφιλία προάγουν την ιδέα της στείρας ηδονής που δεν οδηγεί πουθενά άρα απομακρύνει τον άνθρωπο από την επιδίωξη του αγαθού γι αυτό και είναι απορριπτέα. Στο λόγο του «λόγος στηλιτευτικός κατά ευνούχων» είναι απόλυτα συγκεκριμένος: Μας αναφέρει: «οι άνδρες που θέλουν να είναι με άνδρες διαφθείρουν τη θεόπλαστη και ανδροπρεπή μορφή ,μεταβάλλουν τη φύση τους όχι για κάτι το χρήσιμο αλλά μόνο για την ασέλγεια..ως φθορείς της φύσεως και εχθροί

του ανθρωπίνου γένους». Στο νού των ιερών πατέρων είναι ξεκάθαρη η οντολογική σειρά του θεού άρα και η αξιολογική αντίστοιχη. Ο θεός μέσα από το τελεολογικό επιχείρημα επιθυμεί ο άνθρωπος να επιστρέψει στον κόσμο του αγνού πνεύματος. Ειδικά μετά τους προσωκρατικούς γνωρίζουμε ότι οι αρχές της αιτίας και του αποτελέσματος κυβερνούν τον κόσμο. Ο άνθρωπος ζεί για χάρη και σκοπό κάποιων πραγμάτων και αξιών που τον ανεβάζουν ψηλά. Τα άλογα πάθη δεν υπακούουν σε καμία αιτία και σκοπό, ή μάλλον έχουν την αιτία της στείρας απόλαυσης χωρίς όμως σκοπό άρα απορρίπτονται. Διότι υιοθετούνται οι αξίες εκείνες και οι ενέργειες οι οποίες ωθούν τον άνθρωπο προς την πνευματική μάθηση και ωρίμανση.

Ο Άγιος Γρηγόριος ο Νύσσης αναφερόμενος στην ομοφυλοφιλία τη συσχετίζει με την αδικία (ας αναφέρουμε και μόνο ότι η πλατωνική δικαιοσύνη η οποία υποκρύπτεται στα γραπτά του Νύσσης συζητεί ότι η πλήρης ισορροπία του λογιστικού του θυμοειδούς και του επιθυμητικού είναι η δικαιοσύνη και αυτή που προάγει τον άνθρωπο προς τον κόσμο του πνεύματος). Συγκεκριμένα στο λόγο του «*Επιστολή κανονική προς τον εν αγίους Λητόιον Επίσκοπον Μελιτηνής*» μας αναφέρει: «*Μία είναι η νόμιμη συζυγία αυτή του άνδρα προς τη γυναίκα και της γυναίκας προς τον άνδρα. Κάθε τι άλλο είναι παράνομο...πορνεία*». Οι λέξεις του ιερού Πατρός δεν είναι τυχαίες. Στον χριστιανισμό έχουμε την ταύτιση της φύσης με το νόμο του θεού άρα ο νόμος του θεού ταυτίζεται με την ανθρώπινη φύση. Ως εκ τούτου η ομοφυλοφιλία αντιστρατεύεται το νόμο του θεού που έχει καταστεί ανθρώπινη φύση.

Ο Ιουστινιανός στη διάταξη institutiones IV (Corpus Juris Civilis) προέβλεπε το διά ξίφους θάνατο για τους μοιχούς και τους ομοφυλοφίλους. Το όλο θέμα αποκτά ιδιαίτερα σημασία διότι καταδεικνύει την πίστη του αυτοκράτορα στο ότι μόνον ένα κράτος ηθικά ακμαίο μπορεί να επιβιώσει στο χρόνο. Σε κάθε άλλη περίπτωση εξαφανίζεται κάτω από την ηθική σήψη και παρακμή. Σε κάθε περίπτωση ο Ιουστινιανός ανανέωσε τον ήδη υπάρχοντα από το 17 π.Χ. ρωμαϊκό νόμο που προέβλεπε τα ίδια για τους ομοφυλοφίλους. Σε εποχές όπου η φωνή του Πλάτωνος ακουγόταν ακόμη ηχηρή(η ισορροπία ανάμεσα στο νοητικό και επιθυμητικό μέρος της ψυχής με βάση την ιδέα του αγαθού, φωνή που ακουγόταν ακόμα πιο ηχηρή κάτω από τις νεοπλατωνικές επιδράσεις).

Ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος είναι σαφέστατος στις θέσεις του για τους ομοφυλοφίλους: (εις την προς Ρωμαίους ,4, 2, PG, 60, 419 “ *Ἄ γάρ αἱ πορνευόμεναι πάσχουσι γυναῖκες, ταῦτα καί οὗτοι· μᾶλλον δέ ἐκείνων ἀθλιώτερα. Ταῖς μὲν γάρ εἰ καί παράνομος, ἀλλά κατὰ φύσιν ἢ μειζίς· αὕτη δέ καί παράνομος καί παρά φύσιν [...]* τό γάρ ὑπό τῶν οἰκείων ὑβρίζεσθαι ἐλεεινότερον τοῦ παρά τῶν ἄλλοτρίων. Τοῦτους ἐγώ καί ἀνδροφόνων χείρους εἶναι φημι· καί γάρ βέλτιον ἀποθανεῖν ἢ ζῆν ὑβριζόμενον οὕτως. Ὁ μὲν γάρ ἀνδροφόνος τήν ψυχὴν ἀπό τοῦ σώματος διέζῳξεν, οὗτος δέ τήν ψυχὴν μετά τοῦ σώματος ἀπώλεσε. Καί ὅπερ ἂν εἴποις ἀμάρτημα, οὐδέν ἴσον ἐρεῖς τῆς παρανομίας ταύτης· καί εἰ ἐπὶ σθάνοντο τῶν γινομένων οἱ πάσχοντες, μυρίους ἂν κατεδέξαντο θανάτους, ὥστε μή τοῦτο παθεῖν».

Ονομάστηκε κλήρος διότι εκκληρώθη να μεταφέρει από γενεά σε γενεά το μήνυμα του θεανθρώπου, ο οποίος σταυρώθηκε για τη σωτηρία του ανθρώπου. Ούτως ή άλλως η προσπάθεια είναι δυνητική: «Όστις θέλη».

05.01.2016

*Ο Βασίλειος Μακρυπούλιας είναι δρ. Φιλοσοφίας.

Πηγή: www.antibaro.gr/

